

Šansa za ceo život

Novi trendovi, metode, izmene i sve što se tiče formalnog obrazovanja dece i mladih, uvek je u centru interesovanja kada je o obrazovnim temama reč. U senci ostaje obrazovanje odraslih, kao tema ne samo obrazovnog, već često i socijalnog karaktera. Zato ovaj broj "Obrazovanja za XXI vek" u potpunosti posvećujemo obrazovanju odraslih, poredeći domaća i nemačka iskustva. Srbija ima samo pet centara za obrazovanje odraslih. Na zakon koji bi uredio ovu oblast čeka se godina. Za to vreme, ni u razvijenim zemljama Evrope nije baš sve

kako treba. Broj funkcionalno nepismenih u Nemačkoj jednak je broju stanovnika Srbije. Oko 7,5 miliona funkcionalno nepismenih u Nemačkoj, međutim, na raspolaganju ima više stotina narodnih škola, institucija koje neguju tradiciju opismenjavanja još iz XVII veka, ali se uspešno prilagođavaju novim potrebama vremena, pa osim funkcije pružanja osnovnog obrazovanja, daju mogućnost celoživotnog učenja za one koji to žele.

Spore promene

Iako je dosta toga urađeno, Srbija ima samo pet Centara za obrazovanje odraslih. Na zakon koji bi uredio ovu oblast čeka se godinama. Za to vreme, ni u razvijenim zemljama Evrope nije baš sve kako treba. Broj funkcionalno nepismenih u Nemačkoj jednak je broju stanovnika Srbije

“Zašto je potrebno toliko vremena da se nešto uradi? Znam, dozvola, regulacija, jedno rešenje, drugo rešenje, inspektori... Ali to još nije odgovor na pitanje. Zašto mi pristajemo na takve procedure i situacije? Sve prepreke vode ka istom – ograničen pristup obrazovanju onima kojima je obrazovanje potrebno”, rekao je Trevor Kuk na skupu “Dan andragoga”, održanom četvrti put. Trevor Kuk, vođa tima projekta modernizacije sistema srednjeg stručnog obrazovanja u Srbiji, po rođenju Britanac, proveo je trideset godina širom sveta, u Africi, Bliskom istoku, baveći se ovom oblašću. On se osvrnuo na ono što je u Srbiji urađeno prethodnih godina, kao i na ono gde (bez)razložno zaostajemo. Naglasivši da je Evropska unija podržala čitav niz aktivnosti u poslednjih deset godina, govorio je o obrazovanju odraslih kao delu ogromnog projekta razvoja i reforme ovdašnjeg obrazovnog sistema.

FESTINA LENTE: “Dat je veliki novac za rekonstrukciju škola i to ide sasvim dobro. Druga stavka je upravljanje stručnim obrazovanjem, to uopšte ne ide dobro”, smatra Trevor Kuk. Njegove zamerke odnose se na neostvarivanje prvobitnih zadataka projekta. Naime, plan je sadržao uspostavljanje Agencije za srednje stručno obrazovanje. Od nje, za sada, ništa.

Puno rada je uloženo u razvoj i modernizaciju nastavnih planova i programa za srednje stručno obrazovanje, čiji se početak vezuje za avgust 2003. godine. Iako to ide svojim tokom, ponegde uspešno, zamerka vođe tima za modernizaciju ovog obrazovanja odnosila se na prvobitni manjak ambicioznosti. Broj predviđenih profila bio je mali, broj dece koja su

mogla da imaju neke koristi od projekta takođe nedovoljan. “Iz mog iskustva u radu u drugim zemljama, ceo ovaj posao bi mogao da bude obavljen mnogo brže i u mnogo širem obimu nego ovde.” Kao kočnica nameće se sam koncept testiranja. Još uvek postoje profili koji su ogledni, ali im je prošao rok da budu prevedeni u sistem. Napredak postoji, to verovatno mogu i da posvedoče đaci čije školovanje izgleda znatno drugačije nego ranije, sa više prakse, rada na terenu, pa i putovanja u druge zemlje. Međutim, moglo bi brže, tvrdi Trevor Kuk.

Kao dobru stranu, on je istakao da su sve srednje stručne škole dobile potrebnu opremu. Konačno, što se tiče obrazovanja odraslih, bilo je mnogo aktivnost o čemu je “Vreme” nekoliko puta pisalo, ali centara za kontinuirano obrazovanje odraslih ima samo pet. (Reč je o školama koje su dobile podršku za obrazovanje odraslih.) “U zemlji koja ima više od sedam miliona stanovnika, ma koliko god da su ti centri dobri, oni ne čine sistem”, istakao je Trevor Kuk, dodajući da se još čekaju “dokumenta, rešenja, odluke” Ministarstva prosvete koji će omogućiti da se iz fondova Evropske unije pruži podrška za još 12 škola kako bi više zaživelo obrazovanje odraslih.

Kao problem nameće se i zakon o obrazovanju odraslih na koji se čeka godinama. Imaju ga sve zemlje regiona, strategija je donesena 2006. Ono što je moglo da služi kao opravdanje je da ne treba žuriti, da se zbog brzine ne bi napravio “nemogući spoj” kao što se desilo u drugim oblastima za vreme ovih tranzicionih godina, ne samo kad je o obrazovanju reč. Međutim, pitanje je koliko će ta “sporost” uroditi plodom.

ZAKON, MA POLAKO: Profesor Miomir Despotović, andragog, bio je u grupi eksperata koji su na poziv Ministarstva prosvete radili na Predlogu zakona o obrazovanju odraslih. Jedan od njihovih predloga bio je da ne svedu opšte obrazovanje odraslih samo na školsko, već da potvrdu dobiju i oni koji imaju prethodno znanje i iskustvo, iako ono nije stečeno formalno, školski. Za tu vrstu priznanja neophodni su jasni standardi. Drugim rečima, može se ići kroz školski sistem, a može kroz proces priznavanja – ako je neko učio zanat u komšijskoj radionici, mogao bi da ode na odgovarajuće ovlašćeno mesto kako bi mu se priznale veštine, sposobnosti i dobio odgovarajuću društvenu kvalifikaciju za ono što zna.

**USMERITI SE NA REALNU
PROCENU:** Katarina
Popović (dole levo)
NEOPHODNI STANDARDI:
Miomir Despotović (desno)
SRBIJA NEMA SISTEM:
Trevor Kuk (dole)

Foto: Vreme

Svaka škola bi, takođe, morala imati sertifikovanog procenjivača koji bi pravio program polazniku za nedostajući deo.

Osim toga, “mi smo hteli da napravimo jaku vezu između tržišta rada i sveta obrazovanja. Naša ideja je bila da osnivamo sektorska veća. To su esnafi koji bi govorili šta je njima potrebno. Na taj način bi se već jednom presekla priča između dva ministarstva ‘to nama ne treba’, ‘a vi nama ne kažete šta vam treba’“, objasnio je profesor Despotović. Sektorska veća bi govorila koja znanja, veštine i kvalifikacije su potrebni. Ideja je da Ministarstvo prosvete ima samo implementacionu i ocenjivačku ulogu, ali da ne kreira politiku i sistem obrazovanja, već da se u tu priču uključe i drugi akteri. U

Predlogu zakona eksperti su naveli i osnivanje centra za kvalifikaciju. Ako bi sektorsko veće kazalo da im treba određeni profil, onda bi, između ostalog, centar trebalo da razvija standard kvalifikacija za to. On bi bio više oslonjen na privredu, odnosno tržište rada.

Kada je pre dva meseca Predlog stigao pred Ministarstvo prosvete, iz Ministarstva su rekli da nisu zadovoljni. Napravljena je nova grupa, novi predlog, a osnivanje centra je izbačeno. “Taj predlog je neka kompilacija našeg predloga i drugih zakona, liči na spajanje nespojivog. No, veći problem je što je naš predlog zakona bio na javnoj raspravi, stigle su sugestije, primedbe, napravljene su izmene, dopune. A onda je Ministarstvo dalo drugi predlog

Nigde nije dobro

Dokumenta – Živeti i učiti za održivu budućnost: snaga obrazovanja odraslih, CONFINTEA VI – Šesta međunarodna konferencija, 2009.

“Danas se procenjuje da za svaku godinu podizanja prosečnog nivoa obrazovanja odrasle populacije postoji odgovarajuće povećanje od 3,7 odsto u dugoročnom ekonomskom razvoju i povećanje prihoda po glavi stanovnika od 6 odsto. Uprkos tome, učenje i obrazovanje odraslih su mnogo više od stavke u društvenoj potrošnji ili finansijskim izdacima.(...) Uloga i mesto učenja i obrazovanja odraslih i dalje je potcenjena. Istovremeno, javne politike van obrazovanja nisu prepoznale niti integrisale karakterističan doprinos koji učenje i obrazovanje odraslih mogu imati za širi privredni, društveni i ljudski razvoj... Često izostavljanje obrazovanja odraslih iz programa vladinih agencija praćeno slabom saradnjom ministarstava, slabom organizacionom strukturom i lošom povezanošću formalnog i neformalnog obrazovanja s ostalim sektorima. (...) Upečatljiv model koji proizlazi iz nacionalnih izveštaja odnosi se na beskompromisnost pitanja participacije i ravnopravnost u obrazovanju odraslih. U suštini, oni koji imaju najniže obrazovanje nastavljaju da dobijaju najmanje obrazovanja. Ovo je ‘zlo’ koje bi politika obrazovanja odraslih trebalo da napadne. Jasno je da generalizovana politika neće doneti zadovoljenje ravnoteže, iako posvećenost univerzalnom pristupu mora da se održava. Značajna sredstva, međutim, moraju se koncentrisati na one koji imaju najmanje.”

u skupštinsku proceduru, predlog koji uopšte nije bio na javnoj raspravi. I takvo ponašanje, u raznim oblastima, postaje ozbiljan sistemski problem”, smatra Miomir Despotović, dodajući da je, kada je reč o Zakonu o obrazovanju odraslih, to proces gde moramo da naučimo da se menjamo.

SVETSKI PROBLEM: Na andragoškom skupu bilo je reči i o svetskim okvirima i dešavanjima u oblasti obrazovanja odraslih. Docent Katarina Popović, inače članica Hola slavnih za obrazovanje odraslih u SAD, iznela je podatak da danas na svetu živi 793 miliona nepismenih ljudi, od čega su 64 odsto žene. U 11 zemalja pismenost je ispod 50 odsto. Dece koja su budući klijenti obrazovanja odraslih, ▶

AKCENAT NA VEŠTINE I KOMPETENCIJE: Učesnici Dana andragoga

Foto: Vreme

odnosno ona koja nisu obuhvaćena školskim sistemom ima, zavisno od procene, između 67,4 i 70 miliona. Svi ti tmurni podaci su pokazatelji zašto se velike svetske organizacije bave ovom oblašću. Nepismenost ne pogađa samo najsiromašnije. Broj funkcionalno nepismenih stanovnika u Nemačkoj je otprilike sličan broju stanovnika Srbije.

Sledeće godine ističe dekada pismenosti Ujedinjenih nacija, a jasno je da je završena dosta neslavno. Kako je objasnila Katarina Popović, na prethodnoj konferenciji 1997. u Hamburgu učesnici su bili više nego optimistični. "Bili su u duhu 'obrazovanje odraslih može

da spasi svet', prisustvovao je veliki broj nevladinih organizacija koje su isticale humanu dimenziju, lični razvoj. Na sledećoj, u Brazilu 2009, vladala je duboka potištenost. Na kraju, predstavnici 144 zemlje su se složili da obrazovanje odraslih jeste snaga kojom se nešto može učiniti, ali se odustalo od idealističkih očekivanja. Usmerili smo se na realnu procenu, gde se i kako može nešto promeniti. Došlo se do potrebe za većom profesionalizacijom i konkretnim, usmerenim akcijama."

I projekat Svetske banke, iako dosta kritikovan, ističe veću orijentisanost na znanje i veštine, jačanje obrazovnih sistema, pomeranje

od obrazovanja ka učenju, često merenje rezultata. U svojim savetima za region istočne Evrope i centralne Azije, Svetska banka je poručila da smo previše orijentisani na papire i diplome, a da je potrebno dati jači akcenat na veštine i kompetencije. Potom, poruka je da malo "olabavimo" krute školske sisteme, odnosno da škole treba da budu fleksibilnije da bi mogle da odgovore na potrebe tržišta. Konkretno, poručuju da bi se valjalo fokusirati na najveće probleme.

Jedna od zamerki upućenih Svetskoj banki je to što na obrazovanje gleda isključivo kao na ekonomsku kategoriju, a ne kao na ljudsko pravo, što ono jeste ili bi makar trebalo da bude. U Evropskoj uniji je prisutna potreba da se balansira između socijalne i ekonomske dimenzije obrazovanja odraslih. Tu je potreba da se na taj način odgovori na krizu, da se postigne veća zaposlenost, a opet se ističe razvoj socijalne kohezije.

Iznađen je i nov termin "fleksigurnost" (*flexibility plus safety*) koji upućuje na to da bi radna snaga trebalo da zna da odgovori na stalno promenljive uslove tržišta rada, a opet da ljudi imaju sigurnost kada je reč o njihovom radnom mestu. U najmanju ruku, zvuči teško ostvarivo. No, jasno je s obzirom na dosadašnja iskustva šta se od ove dve komponente žrtvuje na tržištu rada.

J. Jorgačević

Projekat Društva za obrazovanje odraslih

Za trideset godina svaki treći stanovnik Evrope će biti stariji od 60 godina. Evropska unija je proglasila 2012. godinom aktivnog starenja. Ide se ka pospešivanju društvenih aktivnosti pripadnika trećeg životnog doba, očuvanju aktivnog odnosa prema životu, a među najvažnijim ističe se celoživotno učenje. Srbija spada u najstarija društva Evrope, sa oko 22 odsto stanovništva starijeg od 60 godina. Tranzicija je otežala već lošu situaciju, jer je nemali broj ljudi između 55 i 59 godina ostao bez posla ili je prevremeno penzionisan. Odnos prema starijim ljudima je u najmanju ruku nepažljiv, veliki je broj onih koji su isključeni, a tu su i predrasude o starosti, nemogućnosti promene. Jednogodišnji projekat "Zlatno doba života" ima za cilj podsticaj stvaranja pozitivne slike o starima u Srbiji, ambijenta koji bi omogućio njihovo kreativno učešće u društvenom životu. Biće prikazana izložba fotografija o lepoj i kreativnoj starosti. Kako stoji u opisu ovog projekta: "Izložba je i povod za okupljanje socijalnih partnera i interesnih grupa u svakoj lokalnoj zajednici, pokretanje inicijativa i konkretnih aktivnosti s ciljem smanjenja diskriminacije, osveščivanje predrasuda i aktivnog uključivanja starih."

Obrazovanje odraslih u Nemačkoj

Šansa za svakoga

Danas, kada procene pokazuju da u Nemačkoj živi oko 7,5 miliona nepismenih, a nadležni kažu da je njihov broj teško utvrditi jer je reč o “nevidljivoj” kategoriji, visoke narodne škole i dalje obavljaju svoju prvobitnu funkciju opismenjavanja i pružanja osnovnog obrazovanja, ali su svoj rad osavremenile uključivanjem koncepta celoživotnog obrazovanja, prekvalifikacija i dokvalifikacija

OBRAZOVANJE ODRASLIH TEMA je koja u Srbiji sve više dobija na značaju i važnosti. Nekoliko činjenica ukazuju na aktuelizaciji ove teme. Pre svega, tu je projekat “Druga šansa”, čija je realizacija, uz podršku Evropske unije, počela ove jeseni. U njemu učestvuje osamdesetak škola, a predviđeno je da u programu učestvuje oko 4000 polaznika različite životne dobi. Osim što pruža mogućnost za sticanje osnovnog obrazovanja, projekat “Druga šansa” nudi i programe obuke za uslužne i građevinske delatnosti. U skupštinskoj proceduri

nalazi se Nacrt zakona o obrazovanju odraslih, što je još jedan važan korak u uređenju ove oblasti (pod uslovom da zakon bude primenljiv). Osim toga, u Srbiji od 2000. godine funkcioniše Društvo za obrazovanje odraslih, organizacija koja je članica Evropske asocijacije za obrazovanje odraslih. Društvo za obrazovanje odraslih pokriva skoro sve oblasti u obrazovanju odraslih i doživotnom učenju: osnovno obrazovanje za odrasle, profesionalno-stručno obrazovanje, obučavanje i ponovno obučavanje, obrazovanje za demokratsko građanstvo,

obrazovanje starih, moderne metode i didaktiku u učenju odraslih i ostalo. Glavni međunarodni partner i donator Društva je DVV International (Institut za međunarodnu saradnju Udruženja za obrazovanje odraslih Nemačke). Upravo u organizaciji DVV International, krajem oktobra, za multiplikatore u oblasti obrazovanja odraslih u regionu Zapadnog Balkana, održano je studijsko putovanje na kom su učesnici, između ostalog, dobili priliku da se upoznaju sa sistemom obrazovanja odraslih u Nemačkoj.

OBRAZOVANJE ZA SVE: Gabrijela Huter i Sebastijan Pluer

Foto: J. Gligorijević

Okosnicu ovog sistema čine takozvane visoke narodne škole, institucije čija tradicija započinje krajem XIX veka, u doba ubrzane industrijalizacije i potrebe za opismenjavanjem i obrazovanjem radnika. Prvom visokom narodnom školom smatra se Humbolt akademija u Berlinu, koju je 1879. osnovao Maks Hirš. Od 1915. Akademija je priključena Humbolt univerzitetu. Nakon Prvog svetskog rata, broj visokih narodnih škola u Nemačkoj naglo se povećao, a cilj im je bio da svakom građaninu pruže mogućnost za obrazovanje. Tokom Drugog svetskog rata, veliki broj narodnih škola bio je zatvoren. Danas, kada procene pokazuju da u Nemačkoj živi oko 7,5 miliona nepismenih, a nadležni kažu da je njihov broj teško utvrditi jer je reč o “nevidljivoj” kategoriji, visoke narodne škole i dalje obavljaju svoju prvobitnu funkciju opismenjavanja i pružanja osnovnog obrazovanja, ali su svoj rad osavremenile uključivanjem koncepta celoživotnog obrazovanja, prekvalifikacija i dokvalifikacija.

Ekipa “Vremena” posetila je Visoku narodnu školu u gradiću Kalvu, na obroncima Crne šume, na Švarcvaldu, u Baden-Virtembergu, jednoj od najbogatijih i najrazvijenijih nemačkih pokrajina. Grad je najpoznatiji po tome što se u njemu rodio književnik Herman Hese, a Visoka narodna škola u ovom gradiću osnovana je 1971. godine. Nalazi se u

zgradi iz XVII veka, u kojoj se u to vreme nalazila takozvana latinska škola, čija je funkcija bila upravo opismenjavanje.

Visoka narodna škola u Kalvu pokriva potrebe jedanaest opština u pokrajini Baden-Virtemberg. Kako za “Vreme” kaže direktor škole Sebastijan Pluer, u ovoj školi godišnje se održi oko 15.000 časova. Predavanja drže edukovani predavači, koji moraju imati zvanje docenta, a sa ovom školom saraduje njih oko 300. “Oni nisu stalno zaposleni ovde, već rade honorarno. Tako štedimo novac i u tome je tajna kako sa relativno malim budžetom uspevamo da održimo veliki broj kurseva”, kaže Pluer. On objašnjava da škola uspeva da samostalno pokrije oko 70 odsto sopstvenih troškova, dok ostatak obezbeđuju iz opštinskih budžeta, na osnovu propisa po kom im svaka od jedanaest opština uplaćuje 2,56 evra po glavi stanovnika. U zavisnosti od vrste kurseva, regulisano je i da li ih plaćaju polaznici. Kursevi opismenjavanja su besplatni, dok se ostali plaćaju, a specijalizovane kurseve poput onih iz oblasti zdravstvene zaštite pokrivaju osiguravajuća društva.

“Pošto nismo komunalna ustanova, već udruženje, deo sredstava dobijamo od grada, a deo i iz budžeta pokrajine Baden-Virtemberg”, kaže Sebastijan Pluer: “Pokrajina nam po održanoj nastavnoj jedinici uplaćuje 3,5 evra, a nastavna jedinica traje 45 minuta.”

Svaki kurs mora da ima najmanje 5 polaznika, a ako su polaznici iz neke kompanije, preduzeća ili okupljeni uz pomoć službe za zapošljavanje, pokrajina ne snosi troškove za njihovo održavanje. Posebno područje delovanja visokih narodnih škola jesu takozvani integrativni kursevi namenjeni doseljenicima, za koje troškove snosi nemačka vlada.

Osim obrazovnih, stručnih, integrativnih i kurseva za prekvalifikacije i dokvalifikacije, značajna oblast rada visokih narodnih škola jesu kursevi opšteg političkog i društvenog obrazovanja, što je jedan od ciljeva sa kojima su ove škole obnavljane posle Drugog svetskog rata, kada je osnovna ideja bila da je građanima neophodno pružiti ovu vrstu obrazovanja kako bi se sprečila ponovna ekspanzija opasnih političkih ideja, kakva je bio nacional socijalizam. Osim toga, visoke narodne škole nude i kurseve jezika, umetnosti, opšte kulture, poznavanja prirode, kreativnog i ručnog rada, i slično. Sebastijan Pluer kaže da iako je reč o instituciji za obrazovanje odraslih, omedavno postoje i omladinski kursevi, kako bi se mladi upoznali sa radom ovih institucija.

Prema rečima Gabrijele Huter, koordinatorke kurseva u Visokoj narodnoj školi u Kalvu, glavni princip na osnovu kog funkcionišu ove škole je “Obrazovanje za sve”. U ovom sloganu krije se i princip dostupnosti obrazovanja

15.000 ČASOVA GODIŠNJE:
Visoka narodna škola u Kalvu

Foto: Vreme

svakom pojedincu, bez obzira na životnu dob, ali i koncept celoživotnog učenja, kao i ideja da ove škole mogu da ponude nešto i onima koji žele da učenjem novih stvari ispuone slobodno vreme. Za ovo poslednje, Huterova je naglasila, nedavno je uvedena karta visokih narodnih škola, koja funkcioniše po principu vaučera. Ona se može nabaviti za 10 evra, a važi šest meseci, tokom kojih je onom ko je kupi na raspolaganju sto časova po izboru, na kursovima poznavanja prirode, političkog obrazovanja, istorije, kulture, kreativnog i ručnog rada.

Kada je reč o ponudi visokih narodnih škola koja se odnosi na opšte obrazovanje, Gabrijele Huter naglašava da se ona sastoji od predmeta iz oblasti i prirodnih i društvenih nauka, istorije, geografije, književnosti, istorije umetnosti: "Ove programe najčešće pohađaju ljudi koji već imaju formalno obrazovanje i viši socijalni status, pa su oni zato i skuplji. Osim toga, višu cenu opravdava i to što su programi dopunjeni studijskim putovanjima, ekskurzijama i slično. Odziv je odličan, jer dolaze ljudi iz jedanaest gradova, koji su jako blizu, u krugu od 50 kilometara."

Huterova kaže da trenutno vlada jako veliko interesovanje za kurseve poznavanja prirode: "Mi se nalazimo na području Švarcvalda, gde su ljudi jako vezani za prirodu, a turizam, naročito banjski, veoma je razvijen. Zato je

veliki broj njih zainteresovan za ove kurseve, koje pohađaju uglavnom ljudi koji ovde žive i osposobljavaju se zato da turistima govore o prirodi i kulturi ovog dela zemlje." Ona takođe napominje i da iz svih područja delovanja visokih narodnih škola postoje i programi prilagođeni mladima svih uzrasta, čak i za decu do tri godine starosti: "Kursevi za malu decu uglavnom su orijentisani na igru i crtanje, dok su programi za starije uzraste složeniji, a takođe su odlična priprema za dalje obrazovanje, izbor zanimanja ili prijemne ispite."

Oni ozbiljniji programi, bliži prvobitnoj nameni visokih narodnih škola, održavaju se u okviru programa "Posao-zanat-kompjuter". U okviru ovog programa održavaju se kursevi prekvalifikacija i dokvalifikacija, kao i programi za službenike opština za različite veštine, čime se postiže stalno usklađivanje sa tehnološkim napretkom.

Daleko najznačajniji deo rada visokih narodnih škola jesu upravo ovakvi programi. Prema rečima Sebastijana Pluera, u pokrajini Baden-Virtemberg funkcionišu 174 visoke narodne škole, u okviru jedne zajedničke krovne ustanove. Kursevi opismenjavanja nude kurikulum za bazično osnovno obrazovanje i predstavljaju pripremu za večernje škole. Stručne kurseve, kao i kurseve prekvalifikacija i dokvalifikacija, škole nude u saradnji sa zavodima za zapošljavanje, pa je zahvaljujući

tome, zapošljivost nakon ovih kurseva između 60 i 70 procenata, a oni se održavaju i planiraju na osnovu procena situacije na tržištu rada. Za kurseve novih tehnologija, visoke narodne škole raspolažu licencama za izdavanje nacionalnih i internacionalnih sertifikata. Osim toga, ove institucije rade u saradnji sa industrijsko-trgovinskim komorama, koje takođe izdaju sertifikate, te je sa njima moguće pronaći posao.

Međutim, po Pluerovim rečima, bez obzira na to što obavljaju vrlo važnu društvenu funkciju, ove škole, naročito u medijima, nije glas da su institucije koje "služe da se nauči kako se prave ikebane". "Često ćete u novinama pročitati, kada nešto treba omalovažiti, da je neki događaj bio na nivou visoke narodne škole. Od toga moramo da se branimo čak i kada se raspravlja o sumi koju ćemo dobiti iz pokrajinskog budžeta. Dakle, naše ime je brend, ali je i prokletstvo, zbog privruga koji nosi. Međutim, iako učimo ljude, između ostalog i kako se prave ikebane, obavljamo i vrlo važnu ulogu za društvo, jer nepismeni, ljudi kojima treba dodatno obrazovanje i oni koji u mladosti nisu stekli osnovno obrazovanje zbog različitih životnih okolnosti, doseljenici koji uče jezik i mnogi drugi, nemaju kome drugom da se obrate osim nama."

J. Gligorijević

Kuvari i konobari ne čekaju posao

UČENICI UGOSTITELJSKO-TURISTIČKE ŠKOLE u Nišu osvojili su zlato u svih pet disciplina na nedavnom 28. Zboru ugostiteljskih radnika i škola Srbije u Kragujevcu, što im je donelo zvanje "apsolutnih pobednika u kategoriji škola" i potvrdilo visok rejting ove ustanove, potvrđeno je u toj školi.

Na kragujevačkom takmičenju niški srednjoškolci osvojili su šest pehara, osam zlatnih i četiri srebrne medalje, nadmašivši ne samo učenike svih drugih ugostiteljskih škola u Srbiji, već i kuvare i konobare sa dužom praksom. Svojim kujanjem, spravljanjem pića, aranžiranjem ili radom na recepciji još jednom su se "preporučili" za rad u vrhunskim restoranima i hotelima, koji ih već tradicionalno i žele i zapošljavaju. "Odmah posle ovog takmičenja vlasnici hotela, restorana i turističkih agencija zvali su kako bi obezbedili naše učenike koji su pokazali izuzetne rezultate, što znači da će oni brzo dobiti posao, a ti objekti kvalitetne radnike. Naši učenici i inače ne čekaju na zaposlenje. Na evidenciji Nacionalne službe za zapošljavanje u Nišu nema nijednog kuvara, konobara ili poslastičara. Mnogi od naših učenika pronalaze posao i u Sloveniji, Švajcarskoj ili drugim zemljama, kao i na brodovima, a sve veći broj se odlučuje i za fakultete i više škole", rekla je za "Danas" direktorka Ugostiteljsko-turističke škole Ljiljana Stojanović.

Odbačen predlog Ministarstva

NIJEDNA VIŠA ŠKOLA u Beogradu i fakulteti Univerziteta umetnosti nisu prihvatili predlog Ministarstva prosvete o parcijalnom finansiranju studenata koji su ostvarili uslov od 48 bodova za upis a nisu na budžetu. "Kako bi ukazali da problemi i dalje postoje, predstavnici tih visokoškolskih ustanova će sutra u 12 sati organizovati konferenciju za novinare na

platou ispred Filozofskog fakulteta", rekao je jedan od predstavnika studenata u pregovorima sa Ministarstvom Miloš Kuvekalović. U zavisnosti od broja studenata koji se odazovu i dođu na plato, organizovaćemo protestnu šetnju, rekao je on i dodao da su studenti Fakulteta političkih nauka i Fakulteta organizacionih nauka najavili podršku kolegama sa

Univerziteta umetnosti. U razgovoru sa predstavnicima studenata Ministarstvo prosvete predložilo je da se svi studenti koji su osvojili 60 bodova oslobode plaćanja školarine, oni od 54 do 59 najmanje 70 odsto, a studenti sa 48 do 53 boda oko 50 odsto školarine.

Taj predlog prihvatila je Studentska konferencija univerziteta Srbije, zajedno sa Studentskim parlamentom Univerziteta u Beogradu.

Cisco za četiri gimnazije

KOMPANIJA CISCO SRBIJA i Cisco Networking Akademija Elektrotehničkog fakulteta u Beogradu danas su objavile da će još četiri gimnazije i srednje škole u Srbiji imati priliku da ponude učenicima kurseve koje organizuje Cisco Networking Akademija. Priključivanjem programu Networking Akademije, učenici će imati mogućnost stručnog usavršavanja u oblasti mrežnih tehnologija kao i priliku da dobiju vredne Cisco sertifikate koji će im pomoći pri zaposlenju po završetku školovanja. Kompanija Cisco Srbija obezbedila je neophodnu IT laboratorijsku opremu, a stručnjaci iz Cisco Networking Akademije edukovali su nastavnike koji će predavati učenicima srednjih škola o umrežavanju. Ova donacija je deo ukupne donacije od 1,1 milion američkih dolara koje je kompanija Cisco donirala za razvoj Networking Akademiji od početka programa 2002. godine.

Filozofski sam u problemu

MINISTAR PROSVETE I nauke Žarko Obradović izjavio je u utorak da su fakulteti i univerzitet ti koji imaju obavezu da u skladu sa zakonom obezbede normalno odvijanje nastave. Komentarišući zahtev Saveta Filozofskog fakulteta koji je posle sednice zatražio od Ministarstva, kao osnivača, pomoć pri rešavanju problema blokade nastave, ministar je dodao da fakultet sam mora da reši taj problem. Savet Filozofskog fakulteta u ponedeljak je saopštio da će zatražiti od Ministarstva prosvete da reši problem blokade nastave, a ukoliko to ne bude učinjeno, rad u toj obrazovno-naučnoj ustanovi biće prekinut. Dekan tog fakulteta Vesna Dimitrijević izjavila je da je Savet fakulteta ovlastio Upravu fakulteta da nastavi da preduzima aktivnosti i mere deblokiranja rada fakulteta, a u skladu sa zakonom.

VREME

Copyright © NP Vreme, Beograd

Upotreba materijala iz ovog fajla u bilo koje svrhe osim za
ličnu arhivu dozvoljena je samo uz pisano odobrenje NP Vreme

PDF IZDANJE RAZVILI: Saša Marković i Ivan Hrašovec

OBRADA: Marjana Hrašovec